

תלמודו בידו

דף כא עמוד א

[א] היכן נרמז איסור שניות בתורה ?

[ב] מניין שאיסור ועונש מרמה במידות חמורים מבעריות ?

[ג] אלו הן השניות שאסרו חכמים ונזכרו בברייתא, ומשום מה נאסרו ?

[ד] האם גזרו באשת חמיו או באשת חורגו ?

[ה] האם חורגו מותר באשתו השניה או בביתו מאשה אחרת ?

[א] רבא: "כל התועבות האל", האל הוא לשון קושי, כלומר שהעריות שנזכרו בתורה הן תועבות קשות, ובזה נרמז שישנן תועבות רכות, ואלו השניות.

רב יהודה: שלמה המלך "אזן וחקר" להוסיף גזירות להרחיק מאיסורים, כגון שניות.

רב כהנא: "ושמרתם את משמרת" [הנאמר בעריות], אסמכתא להרחיק מן העריות.

[ב] עבירה: מפני שאי אפשר לעשות תשובה במידות, הואיל ואינו יודע למי להחזיר.

ואף שעושה בהם צרכי ציבור, אין זו תשובה גמורה שאינו משיב לנעשק.

ואילו בעריות, כל שלא הוליד ממזר יכול לתקן על ידי תשובה.

עונש: בעריות נאמר "אל", ובמידות נאמר "אלה".

[ג] 1. אם אמו, כדי שלא יבא על אמו. ואגב זו גזרו על אם אביו [ששתיהן נקראות סבתא].

2. אשת אבי אביו, גזירה משום אשת אביו.

ואגב זו גזרו על **אשת אבי אמו** [ששתיהן נקראות אשת זקנו].

3. אשת אחי האב מן האם, גזירה משום אשת אחי האב מהאב.

ואגב זו גזרו על **אשת אחי האם מן האב** [ששתיהן נקראות דודה].

4. כלת בנו משום כלתו. ואגב זו אסרו גם כלת בתו.

[ד] לא גזרו באשת חמיו משום אשת אביו. ולא באשת חורגו [בן אשתו מאחר] משום כלתו.

[ה] מותר באשתו השניה [ולא גזרו משום אשת אביו]. ובבתו של בעל אמו [אף שדומה לאחותו].